

בית כנסת

☆☆☆☆"בית יוסף"☆☆☆☆

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי	מקאם: חוסיני	נשיא: אלי לוי
הפטרה: ויאמר שמואל	עלון מספר 1146	פרשת קרח
24 ביוני, 2023		ה' תמוז, תשפ"ג

הדלקת נרות 8:12 * שקיעה 8:30 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
 מנחה שבת 7:55 * מוצאי שבת 9:12, וע"פ רבנו תם 9:42 * זמן טלית 3:59 * שעה זמנית 87:00
 עלות השחר 3:42 * נץ החמה 5:26 * מנחה חול 7:30 * ערבית מנין מוקדם 7:18
 צאת הכוכבים 9:07 * סוף זמן קריאת שמע 8:01 * סוף זמן עמידה 9:28 * חצות היום והלילה 12:58

האחים המבורכים בעלי החסד ולב טוב זורה ויוסי זעפרני ובניהם והוריהם, ה' יברך אותם ברוחניות ובגשמיות, ומזמינים הקהל להכנסת ספר תורה לכבוד הוריהם האדון אלביר ואשתו הגברת ביללה, ביום ראשון, 25 ביוני, בשעה 6:00 בביתם בכתובת: 253 NORGROVE AV Long Branch N.J.
 ותזכו למצוות ונשמח לראותכם אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
 2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

זקן מותר לו לעבוד בבית המקדש, למה? בזאת יבוא אל הקודש, לפי כשנאסר לוי זקן דווקא לויים ולא כוהנים, שנאמר: וזאת אשר ללויים ולא לכוהנים. ולכן אמר משה לקרח: "בזאת תדעון כי ה' שלחני", כלומר מכוח הפסוק: וזאת אשר ללויים, נתמנה אהרן ולא נאסרו הכוהנים לעבוד בזקנה כמו הלויים. לכן בא המדרש לעיל ואומר: וכסיל לא יבין את "זאת", זה קרח שחלק על פירוש תיבת "זאת" ונענש. וה' ישמרנו אמן (כסף נבחר).

פרפראות על הפרשה

"וילוננו על משה ועל אהרן ואמר, אתם המתם את עם ה', ויפנו אל אוהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד ה'". עולות שתי שאלות, שאלה ראשונה: הרי בני ישראל ראו במו עיניהם שקרח ועדתו נבלעו באדמה כעונש ביד שמים על שפגעו בכבודו של משה ואהרן. ואם כן, איך העיזו לומר: אתם המתם את עם ה'?! שאלה שניה: מה ענין יש במה שכסה הענן את האוהל וירא כבוד ה'?! איתא בגמרא: כל שחבירו נענש על ידו, אין מכניסין אותו במחיצתו של ה', לפי שהיה לו למחול על כבודו ולא מחל, ולכן אנו מתפללים

איתא במדרש: הפסוק אומר בתהילים: "וכסיל לא יבין את זאת". זה קרח שחלק על פירוש של תיבת "זאת". ומניין שמדבר על קרח? לפי שבאותו מזמור כתוב: "צדיק כתמר יפרח", סופי תיבות: קרח שעתיד לחזור בתשובה כיוון שקיבל עונשו, ונעשה צדיק ונכנס לגן עדן ובא על תיקונו. נחזור לענין פירוש תיבת "זאת", מה טיבה במחלוקת קרח? עוד אותה תיבה השתמש בה משה רבינו כשאמר לקרח: "בזאת תדעון כי ה' שלחני כי לא מלביי". אלא טענת קרח על מינויו של אהרן להיות כהן גדול. וטען קרח כששמע על הלויים נאמר: ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד, משמע שהלוי שהוא יותר מבן חמישים שנה פסול לעבודה ואמר קרח למשה: אם הלוי זקן פסול לעבודה איך מנית אחיך אהרן לכהן גדול והלא הוא בן שמונים וארבע שנים עכשיו ופסול כמו הלויים? אמר לו משה: כתוב על הלויים: "וזאת אשר ללויים", כלומר דין לוי זקן איסור בעבודה דווקא ללויים ולא לכוהנים, וראיה לזה כשנתמנה אהרן מה כתיב: בזאת יבוא אהרן אל הקודש. כלומר, אפילו שהוא

תמיד: ולא יענש שום אדם על ידינו. ופה באו כל עדת ישראל להתלונן על משה ואהרן: אתם המתם את עם ה', שמאחר ולא מחלתם על כבודכם, נענשו קרח ועדתו על ידכם. ומשום כך נאמר בפסוק שלאחריו: "והנה כסהו הענן וירא כבוד ה'", לרמז להם שעונשם של קרח ועדתו אינו בשביל שפגעו בכבודם של משה ואהרן, אלא בשביל כבוד ה' (יראת ה').

היסטוריה בקצרה: 120 שנה אחרי

החורבן 200 למנינם

גדול בדורו היה רבי מאיר, שעלה לגדולה אחרי פטירת רבי שמעון בר יוחאי. הכריזו עליו ברקיע לאמר: הזהרו ברבי מאיר ובתורתו. פה קדוש נקרא רבי מאיר. והיה דורש לרבים בכל לילות שבת. ושהיה דורש, היה שליש דיבורו בהלכה, שליש באגדה המושכת את הלב ושליש משלים. ופעם אמר: איזהו עשיר? כל שיש לו נחת רוח בעושרו. מכאן נלמד, אתה תגיע לאושר שלך על ידי הגבלת הרצונות שלך, כלומר תגיד אני מסתפק, שמח ומאושר במה שיש לי. ולא תנסה לספק את כל הרצונות שלך, אז לא תגיע בשום פעם לאושר האמיתי. אמר רבי מאיר: כשאדם בא לעולם, ידיו קפוצות הן. למה? שדעתו לומר שכל העולם כולו שלי, ואני נוחלו. וכשהוא נפטר מן העולם, ידיו פשוטות, כלומר: לא נחלתי מעולם הזה כלום. פעם נכנס לעיר, וראה כולם בחורים ואין בהם שום זקן, שאל איפה הזקנים שלכם? אמרו לו: כל האנשים שלנו מתים צעירים ולא מגיעים לזקנה, בבקשה תתפלל עלינו. אמר להם: לכו והתעסקו במתן צדקות ואתם זוכים לזקנה. וכן היה, עשו צדקות וזכו לזקנה. עוד אמר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה.

הדרך לרפואה ולבריאות: יתרונותיו של

השומשום והשמן שלו

השומשום הוא צמח מתנת פלא מאלוהים, שמציל החולה מכאבי פרקים, כאבי עצמות בכל אזור בגוף ובמיוחד בשוקיים ברגליים ובעמוד השידרה.

מתנה יקרה זו עוזרת לחיזוק העצם וגם לבריאות הכללית. השומשום תורם לירידה במשקל ולא לעליה במשקל כפי שחלק מהאנשים מאמינים, השומשום והשמן שלו שייכים לחומצות שומן בלתי רוויות, שלהן כידוע ישנם יתרונות רבים ותרומה חשובה לגוף נגד דלקות (אנטיביוטיק) ונגד חמצון, הן מחזקות את המערכת החיסונית, שורפות שומן ובכך גורמות לירידה במשקל. כעת, השאלה היא כיצד השומשום מחזק את העצמות? התשובה נעוצה בעובדה שהוא עתיר במלחים וויטמינים הנחוצים לבניית העצם, כגון קלציום, מגנזיום, נחושת, ויטמין D וויטמין K2. הזמן המומלץ לצריכת השומשום או השמן המובחר שלו הוא אחרי השקיעה עד השעה עשר בלילה ועדיף לצרוך אותו נא ולא קלוי. 100 גרם שומשום מספק את צריכת הקלציום היומית המומלצת. שמן השומשום הוא הטיפול הטוב ביותר לכאבי פרקים, כאבי שרירים, נוקשות הברך, והשימוש יבוצע בדרך של עיסוי חזק בצורה מעגלית בשמן חם, ולאחר מכן, אם הכאב הוא מלפנים - יש להניח שקית קרח על המקום, אם הכאב הוא מאחור - עדיף לנגב במים חמים. גם אנשים הסובלים מכאבים בחזה או בצוואר או משיעול יכולים להשתמש בשמן החם. בנוסף לקלציום והויטמינים שמכיל השומשום, כדי להיעזר בויטמין K2 שנמצא בכבד עוף, בשר כבש, בשר בקר וביצים. מחקרים חדשים הוכיחו שהשומשום מכיל כמות סיבים גדולה היעילה מאוד לחיזוק מערכת העיכול, הלב וכלי הדם, מפחיתה שכיחות הפקת והתקף לב, עוזר להורדת לחץ דם וגם לאנמיה ולבלוטת התריס (טירואיד). שמן השומשום טוב גם לעור הפנים, מחזיר את הרעננות שלו, מסתיר כתמים שחורים ומונע הופעת קמטים, מחזק את השיער והקרקפת. כמו שנזכר קודם לכן, זוהי מתנה אלוהית נפלאה וכל אחד מאיתנו צריך להרוויח ממנה תועלת

מרבית.

דברי מוסר: מעלת הצניעות

מידת הצניעות היא אחת משלושת המידות שה' מבקש מישראל, שנאמר: "ומה ה' דורש ממך... והצנע לכת עם אלוקיך". ולא עוד אלא, שמגינה על האדם מעין הרע ומצילה אותו מחטאים ועבירות. שכן מצאנו ביוסף הצדיק שמפני שנהג בצניעות, ולא נשא עינו להסתכל באשת אדוניו, ה' הציל אותו מעבירה. ומצאנו, שמטרוניתא אחת שאלה את רבי יוסי, אמרה לו: איך אפשר יוסף בן שבע עשרה שנה עומד בפרקו ולא היה עושה את הדבר הזה? הוציא לפניו ספר בראשית התחיל קורא מעשה ראובן ובלהה, יהודה ותמר, אמר לה: ומה אלו שהיו גדולים וברשות אביהם, לא כיסה עליהן הכתוב. זה שהוא קטן ברשותו עצמו, על אחת כמה וכמה. והתורה תחילתה צניעות, שנאמר: "ויתחבא האדם ואשתו"... "כי עירום אנוכי ואחבא". וכל מי שיש בו צניעות, ניצול מן המיתה, שכן מצאנו בשאול, בשביל הצניעות שראה בו דוד, נמנע ולא הרגו. ומדרכי הצניעות, שיהיו מלבשו של אדם ארוכים ונקיים. ואם הצניעות מדה טובה לאנשים, קל וחומר לנשים, שצריכות להתלבש ולהראות בצניעות, וכן לנהוג צניעות גדולה בעצמן, כענין שנאמר: "כל כבודה בת מלך פנימה, ממשבצות זהב לבושה". כדי שלא תכשיל את האנשים ותגרום להם שמביטים באשת איש שחמורה עבירה זאת מאוד. וכן מצאנו בדינה בת יעקב, שעל ידי שלא ישבה בצניעות בתוך ביתה ויצאה לראות בבנות הארץ ולבשה כמלבושיהם, גרמה תקלה לעצמה. וצריך לדעת שאשה מתחילת בריאתה נבראה לצניעות, לפי שברא ה' מן הצלע המכוסה שבאדם, ועל כל אבר ואבר שהיה בורא היה אומר לה: תהי אשה צנועה, וכל כלה צנועה זוכה שיוצאים ממנה בני מלאכים, חכמים ונביאים. ומנין? מתמר ומרות המואביה, כשהאשה

צנועה אפילו בתוך ביתה, ראויה להינשא לכהן גדול, האשה הצנועה מכפרת על בעלה ועל בני ביתה. לפיכך צריכות הנשים לנהוג בעצמן צניעות גדולה בכל ענין, ואפילו בפני בעליהן, וכל שכן בביתן, בין בישיבה, בין באכילה בין בהליכה ובין בלבוש ובתכשיט. ואסור ללכת למקום בו הנשים רוחצות על הנהר, או על הים. ואמר חז"ל: אשה שאין לה צניעות במלבושיה ומגלה איבריה בפרהסיא, לעתיד לבוא אינה נכנסת במחיצת בעלה ובניה, אלא מניחין אותה לבדה בחוץ, והיא בוכה ומצטערת ומתנחמת על כל שעשתה. ולכן שמענה נשים יקרות, וחוסו על עצמכן, ואל תפחיתו את הפרנסה של בעליכן, ולכו בדרכי התורה והצניעות וה' ישמרנו אמן.

הראשון לציון: רבי אליהו משה פניזל

1840-1929

רבי רפאל מאיר בין בני ביתו גידל ילד יתום מאביו ואמו ושמו יהודה, והיה בן אחותו לרבי רפאל. וזמן רב עמל לחנכו, והשיאו אשה כשגדל וקרא שמו יהודה פניזל על שם משפחתו של רבי רפאל. ואחרי נשואיו, בשנת 1840 נולד לו בן ונקרא שמו בישראל אליהו משה פניזל. הילד הזה עשה חיל בלימודיו, והתבלט בכשרונותיו על פני בני גילו. אביו רבי יהודה רווה ממנו רוב נחת. כשגדל רבי אליהו נשא לאשה את מרת שרה, בת גדולים שיחוסה הגיע עד לרבי יהודה עייש ולרבי יוסף אלבו מחבר הספר "עיקרים". צער רב היה מנת חלקו של רבי אליהו, ילדיו הקטנים נדבקו במחלות קשות אשר היו נפוצות בירושלים באותם ימים, והוא הוביל אותם לקבורה בזה אחר זה. את סבלו נשא בדומיה בכוח בטחונו בה', ואת צערו היה משכח בדפי גמרא, ורווח לו. עד מהרה התפרסם שמו של רבי אליהו בין גדולי ירושלים, בני ירושלים הכירוהו כמוכיח לדור וכדרשן פה מפיק מרגליות. בדרשותיו היה מעורר את מאזיניו לתורה ולעבודה. קהל השומעים היה מאזין בפה

ולהצלחה אמן. *** הרופא מאיר מיור ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. ** האדון סולי ערמאן ואשתו הגברת ויקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח יוסף בן גימיליה ע"ה אמן. *** הגברת תניא ענתבי ובנה האדון סולי שאלו ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה לינדה בת טירה אסתר ע"ה אמן. *** הגברת איווא כפיף-ענתבי ובעלה האדון שלמה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה לינדה בת טירה-אסתר ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים למשפחת חלבי עזר, דוד, שארלי, אסטיללה וארלית לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אחותם צוניה בת רחל ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים למשפחת עציץ סמי, סימור ורינה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח עובדיה בן רינה ע"ה אמן. *** האדון טובי כהן ואשתו הגברת שילה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח אברהם בן בדיעה ע"ה אמן. *** האדון נסים קצאב הכהן ואשתו הגברת מאגי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו אודית פרידה בת צופיה ע"ה אמן.

בעל המכולת אברהם כהן :
Cohen's Mini Market
902 Ave U Brooklyn N.Y.
מקבל Food Stamp
(347) 348-9779

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,800.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 158,800,
+500 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

פעור ובנפש חפצה, מעולם לא חזרו דבריו ריקם. הוא לא חת מפני איש והתריע על כל עוולה אשר נעשתה בירושלים.

דינים

1 - אסור להחזיק במחלוקת, וכל פעולה השייכת למריבה נקראת "להחזיק במחלוקת", והעושה כן עובר באיסור מן התורה, שנאמר: ולא יהיה כקרח וכעדתו ובגמרא איתא: ועונשה של מחלוקת הוא חולי הצרעת, ופעמים ה' מחליף את הצרעת בעניות בר מינן. לכן פעמים רואים שפרנסתו של אדם קשה ודחוקה.

2 - עוון המחלוקת הוא כששני בני אדם שווים חולקים. אבל אם חולק על תלמיד חכם, וכ"ש אם חולק על רבו, אזי עונו כפול, וחייב נידוי וחרם ולפעמים חייב כרת ח"ו.

3 - אסור לעשות מריבה על איזה דבר, גם אם כוונתו להוציא מזה לבסוף שלום בין האנשים, והטעם לפי שאין שלום יוצא מתוך מריבה.

4 - גם במקום שנראה לאדם שהמריבה מוצדקת, אבל צריך לשים אל ליבו שדרך המחלוקת גוררת אחריה נקימה ונטירה והכאה, וצריך לבדוק היטב אם יוצא לעשות מריבה באנשים שעוברים על התורה, וכדי להבדיל אחרים שלא יטעו אחריהם.

5 - בכל מקום שאדם אינו יודע בברור נמרץ עם מי הצדק, ומי הוא העושה את המחלוקת ואינו יכול לברר, אז הכלל הוא שב ואל תעשה עדיף, וישתוק ולא יעשה כלום.

6 - מי שרואה מריבה, אסור לו להתעצל וחייב לראות אולי הוא יכול להשכין שלום, ואפילו אם זה טורח רב, חייב שנאמר: בקש שלום ורודפיהו.

7 - אפילו אם בעל המחלוקת הוא קרובו, או אביו, אסור ללכת אחריו, ואפילו אם אביו מצווה לו על זה, שאין צריך לכבד האב במקום איסור.

התורמים לעלון זה

הגברת צופי מוגרבי ובניה לברכה